

КВАЛІФІКАЦІЯ «ДОКУМЕНТОЗНАВСТВО ТА ІНФОРМАЦІЙНА ДІЯЛЬНІСТЬ»

ПРОГРАМА

Документознавство

Поняття про документ: сутність, генезис. Сучасні тлумачення поняття документа.

Документ як системний об'єкт. Його властивості, ознаки та функції. Інформаційна та матеріальна складова документа. Кодування інформації. Знаковий метод фіксування інформації. Документ як знакова система. Способи та засоби запису інформації. Поняття про класифікацію документів. Класифікація за інформаційною, матеріальною складовою документа та обставинами існування у зовнішньому середовищі.

Соціальна документно-комунікаційна система. Поняття документної комунікації. Документна діяльність і процес створення документів.

Документознавство як наука: основні етапи розвитку. Об'єкт, предмет, структура документознавства. Управлінське документознавство: теоретичні основи. Його основні етапи розвитку.

Патентний документ: визначення, види. Патентна система в Україні та за її межами. Система стандартизації в Україні та за її межами. Нормативні документи зі стандартизації: визначення, види. Характеристика нормативних документів зі стандартизації. Неопублікований документ: визначення, види. Його характеристика. Поняття артефакту. Цінний і рідкісний документ.

Службовий документ: визначення, види. Класифікація службових документів. Організаційно-розпорядчі документи: види, реквізити й оформлення. Класифікація систем документації. Державний класифікатор управлінської документації: призначення, структура та ведення. Уніфікація та стандартизація управлінської документації.

Документи на найновіших носіях: ознаки, особливості. Мікрографічний документ: визначення, ознаки, класифікація, етапи розвитку. Магнітний, оптичний та голографічний документ: визначення, види й основні видові ознаки. Електронний документ: поняття, основні види, переваги та недоліки.

Діловодство

Структура, понятійний апарат курсу. Класифікація документів у діловодстві. Поняття "документ", "діловодство", "документообіг", "документування". Роль раціональної організації діловодства на сучасному етапі. Зв'язок діловодства зі спорідненими дисциплінами. Управлінська інформація та її документування. Документ у діловодстві: специфіка та використання. Вимоги до сучасних ділових документів (лаконічність, точність, оперативність, чіткість, ясність, достовірність, стислість, актуальність, переконливість).

Функції документа. Основні групи класифікації документів: за змістом, походженням, місцем складання, ступенем складності відображених у них питань, термінами виконання, строками зберігання, ступенем справжності, гласністю, юридичною силою, видами (організаційно-розпорядчі документи: організаційні; розпорядчі; довідково-інформаційні).

Архівознавство

Основні архівознавчі поняття "архів", "архівний документ", "архівна справа", «фонд», «Національний архівний фонд», «документ Національного архівного фонду», «фондоутворювач» та їх зміст. Архівна справа як галузь державного управління. Архіви – складова інформаційних ресурсів та специфічна інформаційна система.

Об'єкт, предмет та понятійний апарат архівознавства. Термінологічні словники і стандарти в галузі архівознавства. Перший в Україні державний термінологічний стандарт з діловодства й архівної справи 2732:2004 "Діловодство й архівна справа. Терміни і визначення понять".

Поняття "система архівних установ" і "мережа архівних установ". Закон України "Про Національний архівний фонд і архівні установи" про систему архівних установ. Сучасна

система архівних установ в Україні: загальна характеристика. Національний архівний фонд України, його структура та правові засади функціонування.

Інформаційно-аналітична діяльність

Інформаційно-аналітична діяльність як різновид інформаційної діяльності. Документ в інформаційно-аналітичній діяльності. Терміносистема інформаційно-аналітичної діяльності. Суб'єкти та об'єкти інформаційної діяльності.

Інформаційно-аналітичні центри. Основні напрямки діяльності інформаційно-аналітичних центрів: формування інформаційних ресурсів, документне, інформаційно-бібліографічне, фактографічне, аналітичне забезпечення користувачів.

Правове регулювання інформаційної діяльності.

Інформаційні потреби користувачів. Специфіка документно-інформаційного і фактографічного обслуговування в режимі «запит-відповідь». Основні види запитів: універсальні, галузеві, багатогалузеві, тематичні. Організація інформаційного забезпечення в режимі вибіркового розповсюдження інформації. Основні види моніторингу інформаційного потоку: бібліографічний, статистичний, концептуальний. Загальні принципи аналізу документів. Принципи, цілі та завдання контент-аналізу і вимоги до його організації.

Види інформаційно-аналітичних документів і технологія їх підготовки. Формат аналітичного документа.

Характеристика основних видів інформаційних документів. Бібліографічні документи. Експрес-інформація. Інформаційний листок. Оглядово-аналітичні документи: функції та ознаки. Оглядова інформація. Інформаційний реферативний огляд. Оглядова доповідь. Бібліографічний огляд. Аналітичний документ. Прогностичний огляд. Тематичні підбірки. Дайджест. Прес-реліз.

Аналітико-синтетична переробка інформації

Аналітико-синтетична переробка інформації (АСП): сутність, призначення, види. Поняття АСП. Сутність і значення наукової обробки документів в системі документальних комунікацій. Сутність поняття „згорання інформації”. Види АСП. Аналіз і синтез як сутність процесів АСП. Інформаційні заклади, що здійснюють АСП.

Теоретичні основи мікроаналітичного згорання інформації: сутність, принципові основи. Індекссування документів як процес мікроаналітичного згорання інформації. Анотування документів як процес мікроаналітичного згорання інформації. Теоретичні основи реферування документної інформації.

Інформаційний менеджмент

Поняття інформаційного менеджменту. Інформація як ресурс. Властивості інформації як ресурсу. Альтернативність інформації як ресурсу стосовно інших видів ресурсів. Поняття класифікації й ідентифікації інформаційних ресурсів.

Поняття глобальних і національних інформаційних ресурсів. Інформаційні ресурси як складова соціально-економічного розвитку країни. Цілі та задачі державної політики в області інформаційних ресурсів. Поняття та порівняльна характеристика пасивних й активних інформаційних ресурсів.

Поняття й основні види інформаційних продуктів і послуг. Інформація як невичерпний ресурс промислового, економічного, соціального розвитку. Завдання оптимізації використання інформації як ресурсу. Інформаційні ресурси в науковій діяльності. Інформація як ресурс управління і розвитку підприємства, організації, установи.

СПИСОК РЕКОМЕНДОВАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Про внесення змін до Закону України «Про Національний архівний фонд та архівні установи»: Закон України від 13 грудня 2001 р. № 2888-ІІ // Відом. Верхов. Ради України. - 2002. - № 11. - Ст. 81.

2. Про електронний цифровий підпис: Закон України від 22 травня 2003 р. № 852-ІУ // Відом. Верхов. Ради України. - 2003. - № 36. - Ст. 276.

3. Про електронні документи та електронний документообіг: Закон України від 22 травня 2003 р. № 851-ІУ // Відом. Верхов. Ради України. - 2003. - № 36. - Ст. 275.

4. Про затвердження Переліку типових документів, що створюються в діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, інших установ, організацій і підприємств, із зазначенням термінів зберігання документів : наказ Головархіву України від 20 липня 1998р. №41 //Офіц. вісн. України.- 1998. — №38.-Ст. 1414.
5. Про інформацію : Закон України від 2 жовтня 1992 р. № 2657-ХІІ // Голос України. - 1992. - 13 листоп.
6. Про науково-технічну інформацію : Закон України від 25 червня 1993р.№ 3322-ХІІ // Голос України. - 1993. - 23 лип.
7. Видання. Основні види. Терміни та визначення: ДСТУ 3017-95.- Введ. 23.05.95. - Вид. офіц. - К. : Держстандарт України, 1995. - 3, 45 с.
8. Державна уніфікована система документації. Основні положення : ДСТУ 3843-99. - Чин. від 2000-07-01. - К.: Держстандарт, 2000. -8 с.
9. Державна уніфікована система документації. Формуляр-зразок. Вимоги до побудови : ДСТУ 3844-99. - Чин. від 2000-07-01. - К.: Держстандарт, 2000. -10 с.
10. Державна уніфікована система документації; Уніфікована система організаційно-розпорядчої документації. Вимоги до оформлювання документів: ДСТУ 4163-2003 /розробники: С. Кулешов (кер. розробки), Л. Кузнєцова, Н. Гончарова [та ін.]. - Чин. від 01.09.2003. - Офіц. вид. - К. : Держспоживстандарт України, 2003. - III, 22 с. - (Національний стандарт України).
11. Державний класифікатор управлінської документації. ДК 010-98 I С.М. Бугай (розроб.).- Вид. офіц.- К.: Держстандарт України, 1999. - 53 с - (Державний класифікатор України).
12. Діловодство й архівна справа. Терміни та визначення понять: ДСТУ 2732:2004.- К.: Держспоживстандарт України, 2005. - 32 с- (Національний стандарт України).
- 13.Інформація та документація. Базові поняття: Терміни та визначення : ДСТУ 2392-94. - К.: Держстандарт України, 1994. - 53 с.
14. Інформація та документація. Керування документаційними процесами. Ч. 1 : Основні положення : ДСТУ 4423-1:2005. - К. : Держспоживстандарт України, 2007. - 28 с. - (Національний стандарт України).
15. Інформація та документація. Керування документаційними процесами. 4.2: Настанови (180 /ТК 15489-2:2001, МОО): ДСТУ 4423-2:2005. - К. : Держспоживстандарт України, 2007. - 44 с. - (Національний стандарт України).
16. Збірник уніфікованих форм організаційно-розпорядчих документів / Держкомархів України, УНДІАСД ; уклад.: О.М. Загорецька, Л.В. Кузнєцова, С.Г. Кулешов. - К., 2006. - 73 с.
17. Методичні рекомендації з розробки та застосування примірних та типових номенклатур справ / Голов. архів, упр. при Кабінеті Міністрів України, УДНДІАСД ; упоряд.: Г.В. Портнов, В.П. Ляхоцький. -К., 1997. - 14, [3] с.
18. Методичні рекомендації щодо застосування ДСТУ 4163-2003 Державна уніфікована система документації. Уніфікована система організаційно-розпорядчої документації. Вимоги до оформлювання документів / Держкомархів України, УНДІАСД ; уклад.: С. Г Кулешов, Л. В. Кузнєцова, О. М. Загорецька [та ін.]. - К., 2004.-62 с.
19. Перелік типових документів, що створюються в діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, інших установ, організацій і підприємств, із зазначенням термінів зберігання документів /ГАУ при Кабінеті Міністрів України, УДНДІАСД ; авт.: Г.В. Портное, С.В. Сельченкова, В.П. Ляхоцький, І.Б. Матяш. - К., 1997. - 255 с.
20. Типова інструкція з діловодства у міністерствах, інших центральних органах виконавчої влади, Раді міністрів Автономної Республіки Крим, місцевих органах виконавчої влади.
21. Примірні номенклатура справ апарату обласних, Київської та Севастопольської міських державних адміністрацій /Держкомархів України, УНДІАСД ; упоряд.: О.М. Загорецька, Л.В. Кузнєцова. - К., 2003. - 43 с.
22. Кулицький С. П. Основи організації інформаційної діяльності у сфері управління : навч.посібник / С. П. Кулицький. – К.,2002.

23. Кушнарєнко Н. М. Наукова обробка документів [текст] : підручник / Н. М. Кушнарєнко, В. К. Удалова. – 3-те вид., стер. – К. : Знання, 2006.

24. Ломачинська І. М. Документно-інформаційні комунікації в системі документознавства та управління соціальними комунікаціями : навч. посібник / І. М. Ломачинська [за ред. проф. Т.Г. Горбаченко]. – К. : Університет "Україна", 2008.

25. Матвієнко О. В. Концепція менеджменту інформаційних систем в контексті загальних проблем інформатизації суспільства / О.В. Матвієнко // Вісник Книжкової палати. – 2002. – №10.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

Кількість правильних відповідей	Кількість балів за 200-бальною шкалою	Критерії навчальних досягнень
Відмінно		
80	200	Абітурієнт володіє глибокими, міцними, узагальненими, дієвими знаннями предметів. Демонструє творчий підхід до вирішення тестових завдань, логічно, послідовно та аргументовано знаходить правильні відповіді. Засвідчує високий рівень теоретичних знань та практичних навичок.
79	197,5	
78	195	
77	192,5	
76	190	
75	187,5	
74	185	
73	182,5	
72	180	
71	177,5	
Добре		
70	175	Абітурієнт правильно та логічно відтворює навчальний матеріал, знає основні та допоміжні визначення, їх зміст та може дати їм пояснення, може самостійно аналізувати, узагальнювати та робити висновки. Відповіді на тестові завдання першого та другого рівнів складності можуть бути не правильними.
69	172,5	
68	170	
67	167,5	
66	165	
65	162,5	
64	160	
63	157,5	
62	155	
61	152,5	
60	150	
59	147,5	
58	145	
57	142,5	
56	140	
Задовільно		
55	137,5	Абітурієнт має уявлення про об'єкт вивчення, знає лише основні визначення та поняття, їх зміст та може дати їм пояснення, але допускає незначні помилки.
54	135	
53	132,5	
52	130	
51	127,5	
50	125	
49	122,5	

48	120	
47	117,5	
46	115	
45	112,5	
44	110	
43	107,5	
42	105	
41	102,5	
40	100	
Незадовільно		
39 і менше	97,5 і менше	Абітурієнт має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення (питання), виявляє мінімальні знання.
Кількість правильних відповідей	Кількість балів за 200-бальною шкалою	Критерії навчальних досягнень
Відмінно		
80	200	Абітурієнт володіє глибокими, міцними, узагальненими, дієвими знаннями предметів. Демонструє творчий підхід до вирішення тестових завдань, логічно, послідовно та аргументовано знаходить правильні відповіді. Засвідчує високий рівень теоретичних знань та практичних навичок.
79	197,5	
78	195	
77	192,5	
76	190	
75	187,5	
74	185	
73	182,5	
72	180	
71	177,5	
Добре		
70	175	Абітурієнт правильно та логічно відтворює навчальний матеріал, знає основні та допоміжні визначення, їх зміст та може дати їм пояснення, може самостійно аналізувати, узагальнювати та робити висновки. Відповіді на тестові завдання першого та другого рівнів складності можуть бути не правильними.
69	172,5	
68	170	
67	167,5	
66	165	
65	162,5	
64	160	
63	157,5	
62	155	
61	152,5	
60	150	
59	147,5	
58	145	
57	142,5	
56	140	
Задовільно		
55	137,5	Абітурієнт має уявлення про об'єкт вивчення, знає лише основні визначення та поняття, їх зміст та може дати їм пояснення, але допускає незначні помилки.
54	135	
53	132,5	
52	130	
51	127,5	
50	125	

49	122,5	
48	120	
47	117,5	
46	115	
45	112,5	
44	110	
43	107,5	
42	105	
41	102,5	
40	100	
Незадовільно		
39 і менше	97,5 і менше	Абітурієнт має нечіткі уявлення про об'єкт вивчення (питання), виявляє мінімальні знання.

КВАЛІФІКАЦІЯ «СОЦІОЛОГ, ВИКЛАДАЧ ФАХОВИХ ДИСЦИПЛІН»

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Цикл гуманітарних та соціальна-економічних дисциплін передбачає виявлення знань абітурієнта щодо наукової, філософської та культурологічної картини світобудови; найважливіших галузей гуманітарного знання (історій України, філософії, політології, психології тощо); знання соціальної структури сучасного українського суспільства; розуміння феномену культури та її ролі у розвитку людської життєдіяльності; знання особливостей історії української культури, її внеску у скарбницю світового культурного досвіду; знання та розуміння сучасних соціальних проблем суспільства; мати уявлення про сутність влади, політичних відносин, процесів, правові відносини та закони.

Цикл професійно-орієнтованих дисциплін, передбачає перевірку початкових знань про суть та завдання соціології, як наукової дисципліни, її ролі і місця в сучасному суспільстві, особливостей предмету соціології, її структур, головних понять, законів та функцій; соціологічного уявлення про суспільство як єдину систему макроструктур, соціальних інститутів та організацій, їх макросоціальних змін та перспектив розвитку. Вступник повинен володіти знанням з: історії та теорії соціології, методології та методів соціологічного дослідження; програмування соціологічного дослідження; методів та засобів соціологічного аналізу емпіричних даних; організації соціологічного дослідження; методів пошуку соціологічної інформації та їх використання в практичній роботі; основ соціальної роботи; сутності, структури, історії та особливостей сучасного функціонування галузевих та спеціальних соціологічних теорій.

ТЕСТИ. Тестування передбачає виявлення інформованості студента з основ соціології, виступає як об'єктивна форма оцінки підготовки абітурієнтів. Воно вимагає від вступника чіткого уявлення про знання, вміння та навички, необхідні для оволодіння спеціальністю, яку він обирає, а також володіння понятійним апаратом, уважної підготовки до самої процедури випробування.

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Гавриленко О.А., Шейко В.М., Тишевська Л.Г. Історія культури: Навч. посібник.-К.: Кондор, 2004.
2. Дворецька Г.В. Соціологія: Навч. посібник. - Вид. 2-ге, перероб. і доп.-К.: КНЕУ, 2002.

3. Історія української культури в 5-ти томах. - К.: Наукова думка, 2001.
4. Історія української та зарубіжної культури: Навчальний посібник. -К., 2001.
5. Історія української та зарубіжної культури: Навч. посіб./ За ред. С.М. Клапчука, В.Ф. Остафійчука. - К.: Знання-Прес, 2004.
6. Катаєв С.Л. Сучасне українське суспільство: навч. посіб. – К.: Центр навчальної літератури, 2006. – 200 с.
7. Коваліско Н.В. Основи соціальної стратифікації: навч. посіб. – Львів: Магнолія, 2007. – 328 с.
8. Кравченко А.И. Социология: учебник для вузов. - М.: Академический проект, 2001,2-е изд. переработ, и доп.
9. Культура – суспільство – особистість: навч. посібник / за ред.. Л. Скоковой. – К., 2006, - 396 с.
10. Лисовский В.Т. Социология молодежи: учеб. пособие: В 3-х кн.. – М., 1995.
11. Лукашевич М.П., Туленков М.В. Соціологія. Базовий курс: підручник. – К.: Каравелла, 2005. – 312 с.
12. Людина і світ: Підручник/ За ред. Л.В. Губерського. - 2-ге вид., випр. і доп.- К.: Т-во "Знання", КОО, 2000.
13. Піча ВЛ. Соціологія: Загальний курс. Навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів освіти України. - К.: Каравелла, 1999.
14. Семашко О.М. Соціологія мистецтва: навч. посіб. – 2-ге вид., випр.. і доповн. – Львів: Магнолія плюс, 2006. – 244 с.
15. Сірий Є.В. Соціологія: загальна теорія, історія розвитку, спеціальні та галузеві теорії: навч. посіб. – Вид. 2-ге. – К.: Атіка, 2007. – 480 с.
16. Соціологія: короткий енциклопедичний словник. Уклад.: В.І. Воловин та Ін. Підзаг. ред. ВЛ. Воловина. - К.: Укр. центр духовної культури, 1998.
17. Соціологія культури /За ред. О.М. Семашко, В.М. Пічі. – Київ - Львів, 2002.
18. Соціологія: Навч. посіб. У За ред. СО. Макєєва. - К.: Т-во "Знання", КОО, 2003.
19. Соціологія: Підручник для студентів вищих навчальних закладів/ За ред. В.Г. Городяненка. - К.: Видавничий центр "Академія", 2002.
20. Спеціальні та галузеві соціології: навч. посібник / за ред.. В.Є. Пилипенка; - К.: Каравелла, 2003. – 304 с.
21. Структурні виміри сучасного суспільства: навч. посібник / за ред. С. Макєєва. – К., 2006. – 372 с.
22. Социологический энциклопедический словарь. Редактор-координатор -академик РАН Г.В. Осипов. - М.: НОРМА, 2000.
23. Соціологічна теорія: традиції та сучасність: навч. посібник / за ред.. А. Ручки. – К., 2007. – 363 с.
24. Тощенко Ш.Т. Социология. Общий курс. - 2-е изд., доп. и перераб. - М.: Прометей; Юрайт, 2000.

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ

200 бальна система	Кількість правильних відповідей	12-бальна система
180-200	95-100	12
	90-94	11
	80-89	10
160-179	75-79	9
	70-74	8
	60-69	7

140-159	55-59	6
	50-54	5
	40-49	4
100-139	31-39	3
	21-30	2
	1-20	1

КВАЛІФІКАЦІЯ «МЕНЕДЖЕР ЗОВНІШНЬОКУЛЬТУРНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ»

ПОЯСНЮВАЛЬНА ЗАПИСКА

Вступне випробування на освітньо-кваліфікаційний рівень «магістр» на базі диплома бакалавра за напрямом «культура» і передбачає тестові завдання.

Зміст тестових завдань включає питання з наступних дисциплін: «зовнішньокультурна діяльність», «маркетинг», «теорія і практика СКД», «інформаційна культура».

Абітурієнтам пропонується 60 тестових запитань, кожен тест має декілька варіантів рекомендованих відповідей. Критерії оцінювання за 200 бальною шкалою (від 100 до 200 балів).

Абітурієнт повинен володіти знаннями з теорії і практики СКД, зовнішньокультурної діяльності, теоретичних і практичних аспектів менеджменту соціально-культурної діяльності, маркетингових засад функціонування галузі культури, технологій забезпечення культурних потреб громадян, основ інформаційної культури.

В програмі наведені орієнтовні питання і список рекомендованої літератури. З рекомендованою літературою, абітурієнт має можливість ознайомитися в науковій бібліотеці НАКККіМ (<http://dakkkim.edu.ua>)

Вступне випробування на освітньо-кваліфікаційний рівень «магістр» на базі диплому бакалавра за напрямом «Культура» передбачає тестові завдання.

Тестові завдання включають питання з таких навчальних дисциплін: «зовнішньокультурна діяльність», «маркетинг», «теорія і практика СКД», «інформаційна культура».

Абітурієнтам пропонується 60 тестових завдань, кожне з яких має кілька варіантів представлених відповідей. Оцінювання здійснюється за 200 бальною шкалою (від 100 до 200 балів).

Для того, щоб правильно виконати тестові завдання абітурієнту необхідно володіти знаннями з теорії і практики СКД, зовнішньокультурної діяльності, менеджменту СКД, маркетингу, інформаційної культури.

У програму включені орієнтовні питання і список рекомендованої літератури, з якою абітурієнт може ознайомитись в бібліотеках, зокрема в науковій бібліотеці НАКККіМ (<http://dakkkim.edu.ua>)

ОРІЄНТОВНІ ПИТАННЯ

- Сутність та функції культури.
- Матеріальна та духовна культура.
- Суспільне життя як чинник культури.
- Культура та мистецтво.

- Основні положення Закону України «Про культуру».
- Сутність соціокультурної діяльності.
- Основи менеджменту соціокультурної діяльності.
- Заклади культури та їх роль і місце в організації соціокультурної діяльності
- Основні вимоги до професійного розвитку персоналу соціокультурних установ.
- Сутність зовнішньокультурної діяльності.
- Зовнішньополітична діяльність України.
- Основні завдання культурної політики України.
- Сутність інформаційної культури.
- Маркетингові дослідження в сфері культури.
- Роль реклами в соціокультурній діяльності

РЕКОМЕНДОВАНА ЛІТЕРАТУРА

1. Акуленко В.І. та ін. Культурна спадщина людства: збереження та використання: навч. посібник /За ред. І.П. Магазинникової. - Львів, 2002.
2. Акуленко В.І. Охорона пам'яток культури в Україні. 1917-1990. – К.; 1991.
3. Абашидзе А.Х., Урсин Д.А. Неправительственные организации: международно-правовые аспекты. - М., 2002.
4. Біла книга з міжкультурного діалогу «Жити разом у рівності й гідності». – К. : Оранта, 2010. – 60 с.
5. Востряков Л.Е., Чирикова А.Е. Культурная политика и культурные практики в оценках российских и европейских администраторов и менеджеров культуры (по результатам исследований 1996-1997 годов) // Материальная база сферы культуры 1999. -Вып. 3.
6. Дуликов В.З. Социальные аспекты культурно-досуговой деятельности за рубежом. - М.: МГИК, 1999.
7. Закон України "Про міжнародні договори України" // Відомості Верховної Ради (ВВР). - 2004. - № 50. - С. 540.
8. Конституція України. - К.: Парламентське видавництво, 2006.
9. Колитка В., Шинкаренко В. Євросоюз: заснування і етапи створення. - К., 2001.
10. Культурна спадщина України. Правові засади збереження, відтворення та охорони культурно-історичного середовища. Збірник офіційних документів. – К., 2002;
11. Курило Т. Правова охорона культурної спадщини України. – Львів, 2005.
12. Міжнародні організації: навч. посібник /За ред. Ю.Г.Козака, В.В.Ковалевського. -К., 2003.
13. Максимов В.В. Правовая охрана культурных ценностей в Конвенциях ЮНЕСКО. - Автореф. дис... канд. юрид. наук: 12.00. 11 Ин-т государства и права им. В.М. Корецкого НАН Украины. - К., 1997.
14. Міжнародна охорона, захист і повернення культурних цінностей: збірник документів. - К.,1993.
15. Нормативные акты ЮНЕСКО по охране культурного наследия. - М., 2002.
16. Основные документы ЮНЕСКО. - Париж, 2000.
17. Основные факты об Организации Объединенных Наций. -М., 2005.
18. Сборник докладов и нормативно-правовых актов государств-участников СНГ по проблемам сохранения культурных ценностей. – М., 2001.
19. Стрельцов Ю.А. Культурология досуга. — М.: МГУК, 2002.
20. Україна в міжнародно-правових відносинах /Відп. ред. Ю.С. Шемшученко, В.І. Акуленко. - К., 1997. - Кн. 2. Правова охорона культурних цінностей.
21. Угода про партнерство і співробітництво між Європейським Союзом та Україною в Люксембурзі 16 червня 1994 року. -К., 1994.
22. Україна-Світ; від культурної своєрідності до спорідненості культур: Матеріали науково-практичної конференції. 25-26 травня 2006 р. ч.І – К., 2006.

23. Многоликая глобализация и культурное разнообразие в современном мире / Под. ред. П. Бергера и С. Хантинтона; пер. с англ. В.В. Сомова; под ред. М.М. Лебедевой. - М., 2004. - С. 379.
24. Про засади внутрішньої і зовнішньої політики України [Електронний ресурс] : Закон України. – Режим доступу : <http://zakon1.rada.gov.ua/cgi-bin/laws/main.cgi?nreg=2411-17>. – Заголовок з екрану.
25. Українська культура, історія і сучасність: навч. посібник. - Львів: Світ, 1994.
26. Україна в міжнародно-правових відносинах. Кн. 2: Правова охорона культурних цінностей / відп. ред., акад. НАН України Ю. С. Шемшученко, та д-р юрид. наук В. І. Акуленко. – К. : Юрінком інтер, 1997. – 864 с.
27. Цимбалюк С. І Проблеми діалогу культур у контексті сучасної соціально-культурної ситуації / С. І. Цимбалюк // Україна – Світ : від культурної своєрідності до спорідненості культур : матеріали між нар. наук.-практ. конф., 25-26 травня 2006 р. / ДАКККіМ ; Український центр культурних досліджень / І. В. Кузнєцова (відп. ред.). – К. : ДАКККіМ, 2006. – Ч. 1. – С. 192–195.

З рекомендованою літературою Ви можете ознайомитися в читальному залі наукової бібліотеки НАКККіМ (<http://dakkkim.edu.ua>)

КРИТЕРІЇ ОЦІНЮВАННЯ ЗНАТЬ

Знання абітурієнтів, виявлених на тестових завданнях оцінюються від 100 до 200 балів. Кількість балів залежить від кількості правильних відповідей (2 бали за кожен правильну відповідь).

Предметно-екзаменаційна комісія оцінює знання абітурієнта за наступними критеріями:

100-122 = 39 і менше правильних відповідей «незадовільно», абітурієнт не володіє базовими знаннями з визначених програмою дисциплін.

123-149 = 40 – 52 правильних відповідей «задовільно», абітурієнт володіє базовими знаннями з визначених програмою дисциплін на початковому рівні.

150-176 = 53 – 65 правильних відповідей «добре», абітурієнт володіє фактичним матеріалом з визначених програмою дисциплін.

177-200 = 66 – 78 правильних відповідей «відмінно», абітурієнт володіє ґрунтовними знаннями з визначених програмою дисциплін.

